

den den 1ste Oktober har givet dem en Gageforhøielse. Men en saadan Gage kan i Henhold til de gjældende Love, og navnlig Loven af 30te Juni 1850, efter vor Anskuelse paa ingen Maade lægges til Grund ved Beregningen af de personlige Tillæg, og man maa derfor foreslaae Contoen nedsat med 898 Rdlr. Minbretallet kan ikke see rettere, end at Krigsministerens Fortolkning af Lønningsloven i dette Punkt, naar sees hen til denne Lovs § 43, er korrekt, og kan derfor ikke tilraade den foreslaaede Nedsættelse, saameget mere som her kun er Tale om en mindre Sum, der kun vedkommer 3 Personer, og som disse synes at have erhvervet et juridisk Krav paa at oppebære.

7) Samme Conto. Udvalget har fra Ministeriet modtaget følgende Skrivelse:

„Ved Affattelsen af Budgetudkastet for 1868—69, og navnlig ved Beregningen af de personlige Tillæg, har det ikke kunnet undgaaes, at nogle Enkeltheder ere undslupne Opmærksomheden.

Jeg undlader derfor ikke at rette til Finantsudvalget den Anmodning, ved Finantslovens anden Behandling at ville stille de fornødne Endringsforslag for at bevirke optaget i Finantsloven de i det Efterfølgende anbefalede Beløb.

a) Ved kongelig Resolution af 29de September 1860 blev der tilfagt de tidligere Secondlieutenanter af Krigsreserven, at de ved Indkaldelse skulde erholde „den reglementerede Officersgage“. Ifølge Hærlovens § 185 ere disse Officerer fra den 1ste October f. A. overførte til Secondlieutenanter i Linien. Ministeriet anseer sig fra det nævnte Tidspunkt ikke berettiget til at udbetale dem i Lønning Mere, end hvad der i Lønningsloven er reglementeret for Secondlieutenanter, altsaa 30 Rb. maanedlig, ei heller til at lade Forskjellen mellem de 30 Rb. og den tidligere for Secondlieutenanter reglementerede Indtægt, altsaa 9 Rb. maanedlig, tilflyde dem som personligt Tillæg i Henhold til Lønningslovens § 37, eftersom de ikke havde nogen som helst Adkomst til Pension. Da der imidlertid, dengang den kongelige Resolution af 29de September 1860 udgik, ikke var nogen Sandsynlighed for, at en lavere Lønning for Secondlieutenanter vilde blive reglementeret end den paa den Tid reglementerede, og da Secondlieutenanterne nu have faaet en anden Stilling end tidligere, eftersom de ikke længere ere faste Officerer, saa taler Villighed for, at man ikke nu bringer de lavere Sætser i Anvendelse paa de tidligere Lieutenanter i Krigsreserven, der have ladet sig antage i Forventning af, at Forholdene bleve i det Væsentlige usforandrede. Ministeriet maa derfor anbefale, at de 9 Rb. maanedlig tilstaaes bemeldte Officerer ved Indkaldelse som midlertidigt Tillæg, og skal derfor anmode Finantsudvalget om at ville stille det Endringsforslag, at Conto B. r. forhøies med 909 Rb. i „midlertidigt Tillæg for tidligere Lieutenanter af Krigsreserven under Indkaldelse“. Balt vil der nemlig, som anført paa Specifikationen til Conto B. a., være at indfalde 36 saadanne Officerer i 1½ og 47 i 1 Maaned.

b) Ved kongelig Resolution af 28de April 1842 blev der blandt Andet fastsat et aarligt Tillæg af 92 Rb. til Wagen for den Auditeur, som besørge Garnisonsauditeurforretningerne i Nyborg og Korsør. Dette planmæssige Tillæg har den nuværende Auditeur i Nyborg oppebaaret siden 1ste August 1860, og af Beløbet har der været ham beregnet den sædvanlige midlertidige Lønningsforbedring, altsaa senest 11 Rb. aarlig. Ved Hærlovens Gjennemførelse har han i ny Lønning ikke naaet sin tidligere Auditeurgage, og der er derfor beregnet ham et personligt Tillæg af 14 Rb. For at han imidlertid ikke skal lide Tab af formeldte 92 Rb. og 11 Rb., tilsammen 103 Rb., skal jeg anmode Finantsudvalget om at stille et Endringsforslag, at Conto B. r. i Finantsloven forhøies med 103 Rb. i „midlertidigt Tillæg for den nuværende Auditeur i Nyborg“.